

POD LUPOU

01 | 2023

NAGYÍTÓ ALATT

OBSAH | TARTALOM

Predslov	2
Előszó	3
Naša zem - <i>Tabita Sarkoziová</i>	4
Deň Zeme - <i>Laura Kenyeresová</i>	4
Krásna planéta Zem - <i>Sebastián Kuki</i>	5
Naša Zem - <i>Denis Uher</i>	5
Deň Zeme - <i>Tobias Potisk</i>	6
Krásna našej prírody - <i>Jakub Jozef Vrabec</i>	6
Krásky našej prírody - <i>Karin Mia Bilíková</i>	7
Naša príroda - <i>Alexandra Belková</i>	8
Dudvážsky vodník, čo založil podnik - <i>Kevin Kompuš a spolužiaci</i>	10
Sliepočka - <i>Rebeka Kabátová - Dorotka Chovancová</i>	12
Lev a tiger - <i>Paula Šulánová</i>	13
Korytnačka - <i>Martina Ivanová</i>	14
Rozprávka o jazere Darček - <i>Emma Kramárová</i>	16
Megi - <i>Lancz Dorka</i>	17
A bíborvörös tulipán halála - <i>Blazsek Dorottyá</i>	18
Hanna megmenti a táncot - <i>Sasha Maria Pikálek</i>	20
Feje tetejére fordult a világunk - <i>Blazsek Dorottyá</i>	22
Modlitba za rodinu - <i>Šimon Szabó</i>	23
Moja mama - <i>Nina Zsuzskovicsová</i>	23
Mama - <i>Rebeka Kabátová - Dorotka Chovancová</i>	25
Prázdniny - <i>Rebeka Kabátová - Dorotka Chovancová</i>	25
Búza - <i>Gál Natali</i>	27
Nevydarený deň - <i>Alexandra, Petrovičová</i>	27

Predslov

Vážení a milí čítajúci a píšuci kamaráti, priatelia knižnice!

V rukách držíte čerstvé číslo 1/2023 literárneho časopisu detí galantského okresu Pod lupou - Nagyító alatt.

Tohto roku je to už 15. ročník tohto nášho - vášho časopisu. Jeho vzhľad, obsahová stránka ako aj kvalita sa postupne menili, vyvíjali, až dosiahol súčasnú podobu. Spočiatku bol len dvojfarebný a vychádzal v slovenčine. V súčasnosti je plnofarebný, dvojjazyčný a obohatený okrem literárnych aj o výtvarné diela - ilustrácie od detských autorov. Hlavný charakter časopisu sa však počas rokov jeho vychádzania nezmenil. Nikdy nebol striktne žánrovo ani tematicky ohraničený, jeho cieľom bolo najmä dať deťom priestor na sebvýjadrenie, na pretlmočenie svojho vnímania sveta okolo nás a rozvoj vyjadrovacích schopností.

Redakčná rada do tohto čísla vybrala dvadsaťtri príspevkov, z toho šesťnásť básní a sedem próz. Textová časť je doplnená dvadsiatimi dvomi ilustráciami, z ktorých väčšinu - dvadsať, vytvorili žiaci výtvarného odboru Základnej umeleckej školy v Galante.

Aj tentoraz sú príspevky tematicky rozmanité. Prostredníctvom nich dali autori možnosť čitateľom nazrieť do sveta detí a mladých ľudí a oni naopak vyjadrili to, ako okolitý svet vnímajú, čo ich teší alebo trápi.

Týmto ďakujeme všetkým autorom či už literárnych, alebo výtvarných príspevkov za ich krásne dielka. Veríme, že takáto aktivita je prvým stupňom k ďalšiemu rozvoju driemajúceho talentu a k dosiahnutiu neskorších väčších úspechov, v tom, čo ich baví. Zároveň sa tešíme sa na ďalšie príspevky do budúcich čísiel tohto časopisu.

Prajeme príjemné čítanie.

Vaša knižnica

Előszó

Tisztelt és kedves Olvasóink, Szerzőink, Könyvtárbarátok!

A Pod Lupou - Nagyító alatt című irodalmi gyermekfolyóirat legújabb számát - 2023/1 tartjátok kezetekben.

A idei esztendő közös lapunk fennállásának 15. évfordulója. Ez idő alatt megváltozott a külseje, tartalma és minősége egyaránt sokat fejlődött, míg elérte mai állapotát. Kezdetben fekete-fehér kivitelben jelent meg szlovák nyelven. Ma már színekben pompázik, kétnyelvű, és lapjait az írásokon kívül gyermekek illusztrációi díszítik. Az évek során a lap jellege azonban nem változott. Sosem volt tematikai vagy műfaji megkötés, fő célja mindig a gyerekek önkifejezésének, világlátásának tolmácsolása, illetve a kifejezőkészség fejlesztése volt.

A szerkesztőbizottság ezúttal huszonhárom művet válogatott össze, tizenhat verset és hét prózai alkotást. A szöveges részt huszonkét ábra színesíti, melyek közül a többség, húsz kép a helyi rajziskola diákjainak munkája.

A beérkezett írások most is sokszínűek. A szerzők általuk engedtek betekintést nyerni a gyerekek és fiatalok világába, úgy, hogy közben kifejezhették örömeiket és bánatukat, megosztották, milyenek is látják a környező világot.

Ezúton köszönjük az összes alkotónak, legyen szó irodalmi szövegről vagy illusztrációról, a szép műveket. Reméljük, hogy ez csak az első lépcsőfok a szunnyadó tehetség kibontakozásában, és a további sikerek eléréséhez. Már nagyon várjuk a további műveket a lap elkövetkező számaiba is.

Kellemes olvasást kívánunk!

Könyvtáratok

Naša Zem

Naša Zem je guľatá, krásna
Pekná, zelená
Každý rok mení sa
A každý deň točí sa
Chráňme si ju, čistíme ju
Mám ťa veľmi rada
Roky a doba však rýchlo upadá
Si moja Zem
Si môj sen

Tabita Sarkoziová

ZŠ s MŠ Karola Kuffnera, Sládkovičovo

Deň Zeme

Planéta naša milovaná,
stále viac a viac znečistená.
Prestaňme ju ničiť!
Veď nebudeme mať kde žiť!
Spojme hlavy dokopy,
ako štyri potvory.
Zachráňme matku Zem,
aby žiť sme mali kde.

Laura Kenyeresová

ZŠ s MŠ Karola Kuffnera, Sládkovičovo

Krásna planéta Zem

Zem je krásna, guľatá,
sčasti je pekná zelená.
Z roka na rok mení sa,
vo vesmíre točí sa.

My, ľudia, znečisťujeme ju,
a pritom chrániť musíme si ju.
Opatruj sa nám, mám Ťa rád,
ja som tvoj dobrý kamarát.
Strom, ktorý som pre Teba zasadil,
krásne rastie niekde v dialke, v Tebe.
Všetko, čo máme, je vďaka Tebe.
Krásna si, pekná, zelená...dokedy?!

Sebastián Kuki
ZŠ s MŠ Karola Kuffnera, Sládkovičovo

Naša Zem

Dnes kričí celá Zem,
má sviatok, tak tomu rozumiem,
ale ten krik je akýsi zúfalý,
smutný a nešťastný. Kde sme sa to dostali?

Ničíme polia, lesy, celú Zem.
Všetko to postupne zmizne kdesi s istotou viem.
Do morí veľkých i do vesmíru...
Všetky dobré veci postupne hynú...

Denis Uher,
ZŠ s MŠ Karola Kuffnera, Sládkovičovo

Deň Zeme

Modrá ako oceán, zelená ako tráva,
je to naša Zem, stará, poškodená.
Ale aj tak žijeme na nej.
Točí sa, krúti sa okolo Slnka.
Niekde je špinavá, niekde krásna,
no ľudia jej ďalej škodia.
Chúďa naša Zem, pekná a nebojácna,
naša Zem ešte drží, ale dokedy?!
Keď cestujem po krajine,
všade vidím odpadky len tak v tráve hodené.
Prečo, ľudia, znečisťujete Zem?
Predtým bola čistá a teraz...?
Cesty, domy, už ani polia nebudú,
lebo ich ľudia zničia.
Ako dlho ešte znesie nečistotu?
Viem, že raz k tomu dôjde,
matka Zem si povie dosť!
A už to viac nepôjde...

Tobias Potisk, ZŠ s MŠ Karola Kuffnera, Sládkovičovo

Krása našej prírody

Aká je to krása,
jar k nám prišla zasa.
Odložte mikiny, čiapky aj sánky,
skončili sa snežné radovánky.
Už nám kvitnú všetky stromy,
z diaľky vidno lesklé hory.
Všade vôkol krásna tráva,
každé dieťa sa v nej hráva.
Slniečko nám krásne svieti,
radujú sa všetky deti.

Jakub Jozef Vrabc, ZŠ, Sídliisko SNP, Galanta

Krásy našej prírody

Keď sa z okna pozerám,
dobrý pocit v srdci mám.
Vidím farby krásne,
žlté, modré, zelené.

Je to naša príroda,
v zelených šatách odetá.
Babka, dedko, podťte sem,
pozrite na tú krásnu zem!

Sú to Tatry slovenské,
pre turistov stvorené.
Zavri oči, otvor srdce,
poteší ťa krása zeme.

Karin Mia Bilíková, ZŠ, Sídliisko SNP, Galanta

Evelin Hegedús, ZUŠ Galanta

Naša príroda

Naša príroda krásna je,
keď nás slnko zahreje.
Musíme si ju chrániť
a naše stromy brániť.

Keď vtáčiky spievajú,
veselo si lietajú.
Potôčik si žblnkoce
a ako zlato sa ligoce.

Keď sa počasie vydarí,
moju tvár do úsmevu zahalí.
Na prechádzku sa tešíme,
do prírody rýchlo bežíme.

Alexandra Belková, ZŠ, Sídlisko SNP, Galanta

Vanesska Štefanovičová, ZUŠ Galanta

Emka Lehotská, ZUŠ Galanta

Emily Schmidtová, ZUŠ Galanta

Dudvážsky vodník, čo založil podnik

Bol jeden dudvážsky vodník,
mal srdce sladké ako medovník.
Chcel začať podnikat' s dušami,
nie s tými ľudskými,
ale tými automobilovými.

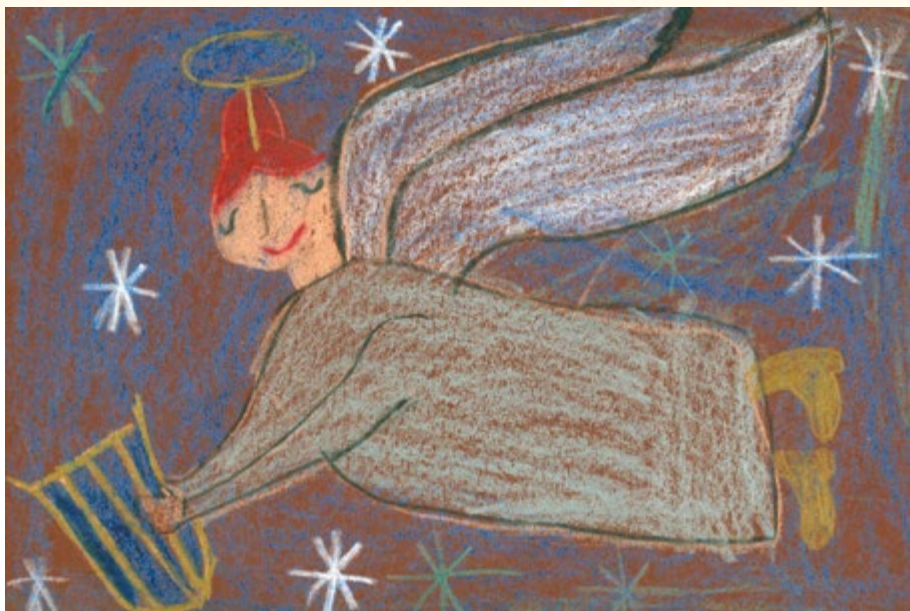
Ľudia mu neustále Dudváh špinili,
vždy, keď si zimné gummy menili.
Tovaru mal dostatok,
Dudváh čistil celý rok.
Do Dudváhu sa mu naspäť nasťahovali
ryby, raky aj mušle tam boli.

Pneumatiky vykúpila firma malá,
Čo z nich gumené obrubníky vyrobila.

Kevin Kompuš a spolužiaci, ZŠ s MŠ Karola Kuffnera, Sládkovičovo

Vaneska Štefanovičová, ZUŠ Galanta

Eliška Pašková, ZUŠ Galanta

Eliška Sučíková, ZUŠ Galanta

Sliepočka

Bola jedna sliepka,
ktorá smelo riekla:
Pod' kohútik, podže sem,
lebo sama všetko zjem.

Chcem sa s tebou podeliť,
veď budeme spolu žiť.
Prišiel marec, prišla jar,
kuriatka sa tešia k nám.

Neboj milý kohútik,
budeš otcom ako nik.
A ja dobrá mamička,
to je super básnička.

Rebeka Kabátová – Dorotka Chovancová, ZŠ, Sídliisko SNP, Galanta

Lev a tiger

Jedného dňa sa pohádal lev s tigrom na tom, že tiger ležal na mieste, kde je lev najčastejšie. Lev sa nahneval a chcel sa tigrovi pomstiť. Vyhrabal jamu, kde si tiger chodí loviť zver. Dal na miesto veľa lístia a skryl sa za stolom. Čakal však zbytočne. Rozhodol sa teda, že pôjde spať. Keď sa vracal späť, potkol sa o kameň a spadol do jamy, ktorú sám vykopal.

Tiger ho zbadal a spýtal sa: „Hej! Čo sa ti stalo?“ Lev sa cítil trápne a neodpovedal. Tak mu tiger podal labu a vytiahol ho hore. Lev sa mu ospravedlnil za to, ako sa správal. Napokon sa z nich stali kamaráti.

Ponaučenie: Kto druhému jamu kope, sám do nej spadne.

Paula Šulánová, ZŠ, Sídliisko SNP, Galanta

Peter Bosák, ZUŠ Galanta

Korytnačka

Bola raz jedna malá korytnačka, ktorá žila so svojou rodinou na prekrásnom a farebnom útese plnom koralov a rôznych druhov morských živočíchov. Korytnačka už od mala chcela vidieť oceán. Od svojej starej mamy počúvala najrôznejšie príbehy o oceáne. Stará mama jej rozprávala o nádhernej tyrkysovej vode, prekrásnych plážach s bielym pieskom a o svojich priateľoch, ktorých spoznala na svojich cestách. Malá korytnačka chcela tiež cestovať ako jej stará mama a tak, keď vyrástla, rozhodla sa, že sa vydá na cestu a uvidí všetky tie krásne miesta, o ktorých jej rozprávala stará mama.

Rozlúčila sa so svojou rodinou a priateľmi a vydala sa na cestu. Keď už bola celkom ďaleko od svojho domova, zrazu v diaľke pred sebou zazrela neznámu rybu. Korytnačka sa potešila a chcela k nej priplávať, aby sa s ňou zoznámila a možno sa aj opýtala, či nevie, kde sa nachádza tá krásna pláž s tyrkysovou vodou, bielym pieskom a palmami. Keď však priplávala bližšie, zistila, že to nie je ryba, ani nijaké iné zviera. Bolo to nejaké priesvitné čudo, ktoré stále menilo tvar a pomaly plávalo vo vode. Korytnačka si ho chvíľu obzerala, ale potom si povedala, že určite ešte natrafí na nejaké iné zviera, ktoré by jej ukázalo cestu. Čím ďalej však plávala, vo vode bolo stále viac odpadkov, až pomaly nič nevidela. Rozhodla sa preto, že sa skúsi vynoriť nad hladinu a poobzerá sa. Keď vystrčila hlavu z vody, v diaľke zbadala menší ostrov a presne takú pláž, o akej hovorila stará mama. Korytnačka sa veľmi potešila, rýchlo sa ponorila do vody a snažila sa čo najrýchlejšie doplávať k tej pláži. Ako sa však snažila vyhnúť všetkým tým odpadkom, jedna končatina sa jej zachytila o plastové vrece. Korytnačka sa otočila a snažila sa vyslobodiť, ale stále sa čoraz viac zamotávala do odpadkov, až pokým sa nemohla ani len pohnúť a vôbec nič nevidela. Zrazu sa jej kus plastového vreca dostal do pusy a ona sa už nemohla ani nadýchnuť. Chvíľu zápasila s odpadkami, ale neskôr už stratila všetky sily. A potom už videla len tmú... Neskôr našli malú korytnačku na pláži, ktorá tiež bola plná plastov, vyplavenú na brehu, celú uväznenú vo vreciach. Ona už však v tej chvíli bola v krásnej tyrkysovej vode a dostala sa aj na prekrásnu pláž s bielym pieskom, kde už ostala navždy šťastná.

Martina Ivanová, ZŠ s MŠ Karola Kuffnera, Sládkovičovo

Viktória Boťanská, ZUŠ Galanta

Včely kolektívna práca, žiaci ZUŠ Galanta

Rozprávka o jazere Darček

Bol raz jeden chlapec Vladimír. Jeho rodičia sa stále hádali, tak býval smutný a často sa flákal vonku. Smutný sa túlal, išiel z dediny do dediny, z lesa do lesa, až kým raz nenarazil na jazero.

Keď vyrástol, rozhodol sa, že si pri ňom postaví chalúpku. Staval ju osem dní a osem nocí, až kým ju nepostavil. Keď ju postavil, zahľadel sa na jazero a skoro sa mu srdce zastavilo. Celé, celučičké jazero vyschlo - žabky, srnky, medvede sa smutno pozerali, ryby a lastúry nehybne ležali na dne jazera.

Vladimírovi bolo ľúto zvieratiek, tak sa rozhodol, že jazero naplní a bude sa oň viac starať a zaujímať.

Spýtal sa vo vedľajších dedinách a všetci krútili hlavami a odmietli mu pomôcť.

Nakoniec zašiel až do rodnej dediny Mokrade, či by mu nejako so záchranou jazera nepomohli.

Matias Mášik, ZUŠ Galanta

Občania Mokrade súhlasili a zachraňovali jazero. Prekopávali jazero, až kým ho neprehĺbili natoľko, aby sa tam znova objavila voda, čistili okolie, zastavili stavanie domov v okolí.

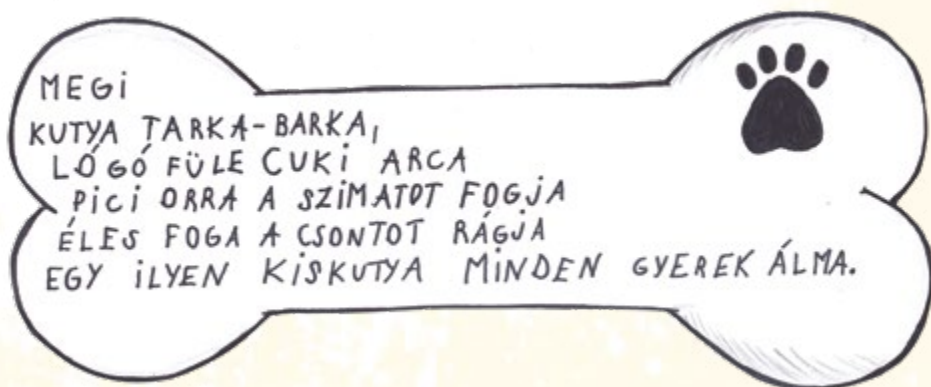
Vladimír si našiel ženu a so svojimi deťmi sa tešili z kúpania a korčuľovania na jazere. Bývali tam tak dlho a tak dlho sa z neho tešili, že si bez neho nevedeli predstaviť svoj život a tak ho nazvali DARČEK.

Emma Kramárová, ZŠ s MŠ K. Kuffnera, Sládkovičovo

Megi

Megi kutya tarka-barka,
lógó füle, cuki arca,
pici orra a szimatot fogja,
éles foga a csontot rágja,
egy ilyen kiskutya minden gyerek álma.

*Lancz Dorka, Mészáros Dávid Alapiskola és Óvoda Nagymácséd /
ZŠ a MŠ Dávida Mészárosra, Velká Mača*

*Lancz Dorka, Mészáros Dávid Alapiskola és Óvoda Nagymácséd /
ZŠ a MŠ Dávida Mészárosra, Velká Mača*

A bíborvörös tulipán halála

Egy üzenet.

Még egy.

Ekkor még nem is tudtam, mekkora a baj.

Reggel korán keltem. Egész nyugalmasan intéztem a dolgaimat, mikor ránéztem a telefonomra, és megláttam a hírt. Futottam az alattam lévő lakáshoz. A kollégáim már dolgoztak az ügyön. Nem sokkal érkezésem után megszólít a főnököm.

- Akkor te fogod őket kihallgatni, amúgy is a szomszédaid.

Fél órával később már az idős házaspár nappalijában ültem, velem szemben pedig a két interjúalany.

- A mai interjú még számomra is nehéz volt. Mint riporter kevésszer fordul elő velem, hogy egy ügy kapcsán elérzékenyülök. Ám ez az alkalom most más. Vendégem két nyugdíjas tanár, Irma néni és Laci bácsi.

- Jó napot kívánok! - szólalt meg a volt tanárnő.

Lilly Buday, ZUŠ Galanta

- Kezét csókolom. - üdvözölt a néhai tanár úr is.
- Ha jól informálódtam, és valószínűleg igen, ugyanis már régi ismerősök vagyunk, ha mondhatom így. Ez a hét különösen nehéz lehetett számukra.
- kezdtem a mondókámat, mire az idős pár csak egyetértően bólogatott.
- Esetleg, ha nem esne nehezükre, el tudnák mondani, hogy pontosan miként befolyásolta ez a rettentő tragédia az életüket?"
- Nagyon megrázó az, ami történt. Bíborka nagyon meglepett azzal a döntéssel, amit hozott. Nem tudok esténként aludni, mert a tragédiáért magamat hibáztatom. Talán, ha hamarabb észreveszem, hogy valami nincs rendben velem, akkor még megmenthetem. Ha behozom az ablakba, ha...- mondta elcsukló hanggal Irma néni, majd férje karjára dőlve pityeregni kezdett. Ezt látva megszólal a férje is.
- Az én szempontomból semmi nem változott. Bíborvörös nyilván érezte, hogy ő a legcsúnyább és fel akarta hívni magára a figyelmet. - közölte minden érzelm nélkül az egykor még gimnáziumban tanító férfi.
- Laci bácsi, ha jól tudom, ön találta meg a búcsúlevelet. Nem érezte magát egy pillanatra sem hibásnak, csalódottnak, vagy akár letörtnek? Esetleg nem érezte, hogy elhanyagolta a kis virágot? - kérdeztem csodálkozva.
- Bíborvörös sokkal nárcisztikusabb volt, mint a nárciszok. Pedig ő volt a legcsúnyább, ok nélkül volt nagyra magával. Az a csodaszép viola pedig nagy riválisa volt. Lehet, hogy végre ezt megmondta neki és megalázta a többiek előtt, ezért úgy döntött, hogy nincs miért tovább élni. - válaszolt egy cseppet sem kedvesen Laci bácsi.
- Laci! - szólt rá minden erejét összeszedve a felesége.
- Laci nem úgy gondolta, a gyász nagyon kikészített minket, aranyom. Tudod, azt a tulipánt az ötvenkettedik házassági évfordulónkra kaptuk. Bíborvörös már nem pótolható. Nagy úrt hagyott maga után a szívünkben.
- Irma néni, ön valószínűleg többet foglalkozott a virágokkal, mint a férje. Már meg ne sértődjön, Laci bácsi. Nem érezte, hogy a többi virág kiközösítette volna? Esetleg, ha az előbb jól értelmeztem, amit mondott, Violácska a riválisa volt?
- Violácskával sok összezördülése volt. De ezen kívül mindenki szerette. Általában a vita tárgya az volt, hogy ki kerüljön az erkély legszélére, ki az ablakba és ki a takarásba.
- Violácska siratta meg a legjobban Bíborvöröst. - szólalt meg újra Laci bácsi, most már egészen kedvesen, ha ezt lehet így mondani.
- Irma néni, Laci bácsi köszönöm a beszélgetést. - köszöntem el az idős házaspártól - fogadják őszinte részvételemet.
- Mi is köszönjük, nyomozónő, majd viszek le magának süteményt. - búcsúzott el Irma néni.

Ezzel kiléptem az ajtón és elindultam lefelé a lépcsőházból. Az ügyn gondolkodtam. Nagyon érdekes volt ez az interjú. Főleg Laci bácsi viselkedése lepett meg. Elindultam az irodába, ám ekkor, még egy utolsó pillantással visszaneéztem, és nagyon meglepődtem. Laci bácsi az erkélyen beszélgetett. Méghozzá a kis violával. Ám nem ez volt az egyetlen dolog, ami meglepetésnek bizonyult. Laci bácsi egyszer csak lelökte Violácskát. Amint megbizonyosodott róla, hogy eltörött a cserép, kivett egy levelet a zsebéből. Majd körülnézett és megakadt a tekintete rajtam. Én pedig elkezdtem futni.

*Blazsek Dorottya, Kodály Zoltán Gimnázium /
Gymnázium Zoltána Kodálya s vjm, Galanta*

Hanna megmenti a táncot

Hanna nagyon szeret táncolni, 13 éves, hosszú barna hajú, arca szeplős és szeme sötétkék színű.

Egyszer Hanna fellépésére eljött a világ legelső táncosnője, Kata, aki feltalálta a táncot. Hanna tánca modern volt, ritmusos, gyors zenével. Amint Hanna befejezte a táncát, a színpadra jött Szofia, és ő elrontotta a táncfellépését, de nagyon. Ettől Kata mérges lett, mert elfelejtette, hogy a tánc boldoggá tesz mindenkit, de neki a tökély a fontos. Hanna elmagyarázta Katának, hogy nem a tökéletesség a fontos. De azt mondta, hogy: "Hazudsz, Hanna!". Hanna nem adta fel, és elhatározta, hogy megtanítja megint örömmel táncolni Katát. Ez úgy történt, hogy Kata, egy táncversenyre hívta Hannát. Hanna elfogadta a kihívást. A versenyen egy varázsló ült a közönség között. Elkezdődött a tánc. Hanna kezdte, és el akarta varázsolni őt a varázsló, de Hanna úgy szereti a táncot, hogy a varázslat rá nem volt hatással. Ahogy meglátta Kata, hogy Hannára nem működött a varázslat, eszébe jutott, hogy tényleg örömet hoz a tánc, és nem fontos a tökély.

Ettől kezdve Kata újra boldogan táncolt a többiekkel.

*Írta: Sasha Maria Pikálek, Peredi Magyar Tanítási Nyelvű Alapiskola
/ ZŠ s VJM - Alapiskola, Tešedíkovo*

*Rajzolta: Sophie Ella Pikálek, Peredi Magyar Tanítási Nyelvű Alapiskola
/ ZŠ s VJM - Alapiskola, Tešedíkovo*

Feje tetejére fordult a világunk

2048. jan. 2-án éjfélkor megfordult a világ. Az óra visszafelé kezdett járni. Ebből következették az emberek, hogy valami nincs rendben. Néhány perccel később újra jan. 1-je volt. A percek visszafele haladtak. Az emberek éjjel dolgoznak, nappal alusznak. Az egér kergeti a macskát. A gyermek neveli a felnőttet. A nappalok rövidebbek, az éjszakák pedig hosszúak. Szegénységben élők milliárdosok lettek, de a gazdag negyedben lévő egyének szegénységbe estek. Oxigént fújunk ki a testünkől, és széndioxiddal lélegzünk. Megfordult az osztályozási rendszer. Rossz jegyekért könyörögnek a diákok. A kórházakban a gyógyulást mutató betegek haltak meg. A krónikus betegek pedig felépültek. Leginkább a változást a Pest megyében élő Megyer család vette észre. A kétéves kislányukkal készített interjút a riporterünk. A ház ura elmesélte, hogy édesapja pénzt vett ki a bankból, amit az asztalra tett, de a tragikus fordulás után, nem csak a pénzük, hanem a házuk is eltűnt. A Nemzeti Bank csődbe ment. A leginkább keresett épületek bezárnak és kivállalkozások lépnek a helyükbe. Felhívnanék a figyelmet arra, hogy ez a változás veszélyes! Nem tudjuk, mi, esetleg ki okozta. Ezért megszeretnénk mindenkit kérni, hogy amíg nincs meg az ok, amiért a világ hátrafelé kezdett el menni, ne tegyenek semmi veszélyeset! Zárkózzanak be a házaikba, és óvakodjanak a napeséstől! A legutóbbi alkalommal ugyanis háromszáz ember veszítette életét egy napeső következtében. Ez főleg a fiatalokra, vagyis elnézést, újfent idősekre vonatkozik. Mint már említettem, semmi kézzelfogható bizonyítékunk nincsen, de vannak feltételezéseink. Néhányan úgy gondolják, az orosz katonák alakították így az eseményeket, viszont akad, aki szerint valaki a mosógépben csak felcserélte az öblítőt és a mosószert. Egyelőre jót is hozott a változás. Az emberek elfogadóak egymással. Nem avatkoznak egymás ügyeibe. Nem pletykálnak. A politikusaink mindenben egyetértenek. Véget értek a háborúk. Ez jót jelent számunkra. Lejjebb mentek az árak. Békesség van a földön. Ami az új sztereotípiá szerint lapos. Ám nem csak nemzetek között van béke, hanem a testvérek is kibékülnek. A családok összejönnek. Olyannyira, hogy be is kell fejeznem a cikket, mert előre engedtem nővéremet a fürdőszobába, és éppen végzett. De komolyan mondom. Kérjük önöket, vigyázzanak egymásra! Na, de most már tényleg mennem kell, mert el kell altatnom a szüleimet. Vagy várjunk csak. Mi történik? Miért megy megint előre az óra?

*Blazsek Dorottya, Kodály Zoltán Gimnázium /
Gymnázium Zoltána Kodálya s vjm, Galanta*

Modlitba za rodinu

Modlím sa za rodinu,
každú božiu hodinu.
V duchu dúfam, že si do nich
nikto netrúfa.

Mama, ocko, sestra, brat,
budem vás mať navždy rád.
Spolu môžeme zažiť veľa,
dôjsť do šťastného cieľa.

Ďakujem za všetko,
čo ste pre mňa spravili.
Ste pre mňa ako strážni anjeli.

Za vás som veľmi vďačný,
každým božím dňom šťastný.
Každým dňom s vami prechádzam,
ďakujem vám, že tu nie som sám.
Amen.

Šimon Szabó, ZŠ, Sídlisko SNP, Galanta

Moja mama (Charakteristika)

S mamou mám výborný vzťah. Volá sa Eva. Keď voľačo potrebujem, tak neváha a kúpi mi to. Je veľmi láskavá a starostlivá. Nemá problém s tým, aby som išla von za kamarátkami alebo ony k nám, len sa poteší, že sa s nimi stretávam. Svoj voľný čas trávi so mnou, alebo s jej najlepšou kamarátkou. Začala chodiť aj na bedminton a baví ju to. Dokáže sa rozprávať na každú tému, či je to móda, umenie alebo šport. Občas sa aj trochu pohádame, ale po hodine sa tvárime, že sa nič nestalo. Na svoju súmernú postavu sa zvykne sťažovať. Vždy jej poviem, že to tak nie je. Vlasý má nafarbené na červeno. Farbí jej ich moja teta Helena, lebo je kaderníčka. Tvár jej zdobí stredne veľký nos s menším hrbolčekom. Pery sú menšie a tmavoružové. Oči má hnedozelené. Eva má slušný a elegantný štýl obliekania, ale proti teplákom nič nemá. Je sebavedomá,

keď treba, tak kritická a kamarátska. Je výborná mamina, hoci je už asi šesť rokov rozvedená s mojím otcom. Nehanbí sa požiadať o pomoc, keď niečo nestíha. Varí veľmi dobre. O chvíľu bude mať už 36 rokov. Tresty mi nedáva, ale ak spravím niečo veľmi zlé, tak áno. Keď s niečím potrebujem pomoc, tak mi pomôže. Život bez mojej mamy by som si vedela len veľmi ťažko predstaviť.

Nina Zsuzskovicsová, ZŠ, Sídlisko SNP, Galanta

Lilly Buday, ZUŠ Galanta

Mama

Moja mama Anička,
bozkáva ma na líčka.
Varí, pečie, upratuje,
veselo si vyspevuje.

Jednu malú kávičku,
Pre tú moju mamičku.
Koláčik jej dám,
upečiem ho sám.

Rebeka Kabátová - Dorotka Chovancová, ZŠ, Sídliisko SNP, Galanta

Prázdniny

Už sa končí školský rok,
na prázdniny teším sa,
spraví iba jeden krok,
vysvedčenie nesie sa.

Prázdniny sa začínajú,
do bazéna sa teším,
kamoši sa vonku hrajú,
hneď za nimi bežím.

Spravím dobrú grilovačku,
mám ju veľmi rád,
podme sa hrať naháňačku,
aspoň zopár krát.

Rebeka Kabátová - Dorotka Chovancová, ZŠ, Sídliisko SNP, Galanta

Néhány ember beszél az állatokhoz, de hallgatni csak kevesen hallgatják meg őket. Ez a probléma.

A. A. Milne

BÚZA

BÚZA	KISS
HEGYEN	MADARAK
MADÁR	ODASZÁLLNAK
SZÁLL	BÚZA
HEGYEN	VI GYÁZ NAK.
KISS / MADARNAK JÓ HELY A M	Gyal Natabak

Búza

Búza hegyen madár száll,
kis madárnak jó hely ám.
Kis madarak odaszállnak,
búza hegyen vigyáznak.

*Gál Natali, Mészáros Dávid Alapiskola és Óvoda Nagymácséd /
ZŠ a MŠ Dávida Mészáros, Velká Mača*

Nevydarený deň

Vybral som sa na kopec,
vtom som si zlomil palec.
Ako sa to všetko stalo?
Kopol som o škaredé lano.
Aby toho nebolo málo,
pršať v tej chvíli začalo.
Krivkám k starému stromu,
vtom dážď, blesk z hromu!
Toto je teda deň,
zo stromu zostal iba peň.

Alexandra, Petrovičová, ZŠ, Sídliisko SNP, Galanta

Ondrej Rozkoš, ZUŠ Galanta

Matias Mášik, ZUŠ Galanta

Eliška Sučíková, ZUŠ Galanta

Teodor Šimončík, ZUŠ Galanta

POD LUPOU / NAGYÍTÓ ALATT

Literárny časopis detí galantského okresu / A Galántai járás irodalmi gyermekfolyóirata

Ročník / Évfolyam:	15
Číslo / Szám:	1/2023
Dátum vydania / Megjelenés:	Júl 2023 / 2023 július
Vychádza / Megjelenik:	2x ročne / 2x évente
Zodpovedný redaktor / Felelős szerkesztő:	Lívia Koleková
Redakčná rada / Szerkesztőbizottság:	Angelika Biróová, Lívia Lanczová, Zuzana Mlatecová, Zita Perleczká
Grafická úprava / Grafikai szerkesztő:	Ing. Eva Máthé
Náklad / Példányszám:	100 ks / db
Registrácia / Engedélyezve:	MK SR EV 5833/19
Vydáva / Kiadja:	Galantská knižnica, Mierové nám. 4, 924 01 Galanta, IČO 36088242 www.galantskakniznica.sk

 [galantskakniznicagalanta](https://www.facebook.com/galantskakniznicagalanta)

 [#kniznicagalanta](https://www.instagram.com/kniznicagalanta)

NEPREDAJNÉ / INGYENES

Texty neprešli jazykovou úpravou / Javítatlan szövegek